

καὶ τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκώς, ἦλθε, τότε οὐ διὰ ποικίλων αὐτὸν εἰσήγαγε θεωρημάτων, ἀλλ' ἀντὶ τῆς πενταετοῦς σιωπῆς καὶ τῆς ἐν τῷ τοσούτῳ χρόνῳ ἀκροάσεως καὶ τῶν ἄλλων βασάνων ἀθρόως αὐτὸν ἐπιτήδειον ἀπειργάσατο 5 πρὸς τὴν ἀκρόασιν τῶν αὐτῷ δογματιζομένων, καὶ τὸ περὶ φύσεως σύγγραμμα καὶ ἄλλο τὸ περὶ θεῶν ὡς ἐν βραχυτάτοις αὐτὸν ἀνεδίδαξεν. Ἠλθε μὲν γὰρ Ἀβαρις ἀπὸ Ὑπερ- 91 βορέων, ιερεὺς τοῦ ἐκεῖ Ἀπόλλωνος, πρεσβύτης καθ' ἡλικίαν καὶ τὰ ιερατικὰ σοφώτατος, ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ὑπο- 10 στρέφων εἰς τὰ ἴδια, ἵνα τὸν ἀγερθέντα χρυσὸν τῷ θεῷ ἀποθῆται εἰς τὸ ἐν Ὑπερβορέοις ιερόν. τενόμενος δὲ ἐν παρόδῳ κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὸν Πυθαγόραν ἴδων καὶ μάλιστα εἰκάσας τῷ θεῷ, οὐπερ ἦν ιερεύς, καὶ πιστεύσας μὴ ἄλλον εἶναι, μηδὲ ἀνθρωπὸν ὅμοιον ἐκείνῳ, ἀλλ' αὐτὸν 15 ὅντως τὸν Ἀπόλλωνα, ἔκ τε ὧν ἐώρα περὶ αὐτὸν σεμνωμάτων καὶ ἔξ ὧν προεγίνωσκεν ὁ ιερεὺς τηνωρισμάτων, Πυθαγόρᾳ ἀπέδωκεν διστόν, δν ἔχων ἀπὸ τοῦ ιεροῦ ἔξηλθε, χρήσιμον αὐτῷ ἐσόμενον πρὸς τὰ συμπίπτοντα δυσμήχανα 20 κατὰ τὴν τοσαύτην ἄλην. ἐποχούμενος γὰρ αὐτῷ καὶ τὰ ἄβατα διέβαινεν, οἷον ποταμοὺς καὶ λίμνας καὶ τέλματα καὶ ὅρη καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ προσλαλῶν, ὡς λόγος, καθαρμούς τε ἐπετέλει καὶ λοιμοὺς ἀπεδίωκε καὶ ἀνέμους ἀπὸ τῶν εἰς τοῦτο ἀξιούσῶν πόλεων βοηθὸν αὐτὸν τενέσθαι. 25 Λακεδαιμονα γοῦν παρειλήφαμεν μετὰ τὸν ὑπ' ἐκείνου 92 τενόμενον αὐτῇ καθαρμὸν μηκέτι λοιμῶξαι, πολλάκις πρό-